

KATRIENEN

NIEUWS

Losse tickets en reservaties

Toneelproducties

Aan kassa

Basis €11

Korting tot 25 jaar, 60+, leden Opendoek €10

Kinderen tot twaalf jaar €7

Bij reservatie én overschrijving op voorhand

Basis €10

Korting tot 25 jaar, 60+, leden Opendoek €9

Kinderen tot twaalf jaar €7

Uitpas tegen kansentarieff €1.5

RESERVEREN

Via mail:

reservaties@catharinisten.be

(vermelden naam, datum, aantal plaatsen en telefoonnummer)

Via telefoon: 0473 96 99 34

Via website:

www.catharinisten.be

Voor de operette rechtstreeks
bij CC De Werf.

Bankrekening Catharinisten

De Catharinisten BE79 2930 2353 0033

VOELT U HET ? KRIEBELEN

... als je een toneelvoorstelling gaat bekijken?

Wil jij de volgende keer ook schitteren? Voor of achter de schermen? Wij zijn steeds op zoek naar: acteurs/actrices, technici, cateraars, vlote programmamaverkopers, barmannen/-vrouwen, zangers/zangeressen, decorbouwers, organisatoren, supporters of liefhebbers. Interesse?

Stuur een mailtje naar info@catharinisten.be!

Volg ons ook op Facebook als "De Catharinisten" en "Toneelgroep JOKA".

IN DIT NUMMER

OP DE PRAATSTOEL

met Myriame Arijis

pagina 6

IN MEMORIAM

Oscar Van Malder

pagina 19

pagina 25

EEN SPOOKACHTIG AVONDJE MET

Hannah Arendt

Beste lezer

Een NIEUW jaar! Wij wensen jullie veel geluk en weinig zorgen. Een jaarwisseling is terugblikken en vooruitkijken. Wat was goed en waar zijn we dankbaar voor. Wat zijn onze toekomstdromen en welke uitdagingen willen we waar maken. Het verenigingsleven moet zich steeds heruitvinden en vernieuwen.

Maar dat doen we met veel overgave en plezier. Want de vriendschap onder de Catharinisten is deugdzaam en de passie voor toneel aanstekelijk. Wij omarmen cultuur omdat het zo verrijkend is. En het contact met ons publiek, hun applaus of kritische feedback stimuleert ons.

Uiteraard horen goede voornemens bij een nieuw jaar. Joka komt terug in 2024! Nog één keer vernoemen we 'corona' als boosdoener omdat die de werking van Joka onderstreeft heeft gehaald met naweën tot op vandaag. Eigen aan een jeugdafdeling is ook dat ze zich moet vernieuwen, anders blijft het geen jongerenafdeling. Meerdere ex-Jokaleden zijn doorgesleuteld en vandaag actief in onze producties. Tien tot vijftien nieuwkomers tussen 15 en 18 jaar staan klaar om met goesting hun eerste toneelstappen te zetten en dus zal Joka spelen in september-oktober 2024!

Heel binnenkort, tijdens het tweede week-end na carnaval, verwelkomen wij jullie al in ons vertrouwd Katrientje voor onze productie *Shakers*. Onze toneelzaal wordt omgetoverd tot een hippe cocktailbar waar u zelf klant bent... Een luchtig en plezierig stuk waar de vier dienststers Fran, Greet, Katia en Laura hun eigen grappige, schrijnende en tragische levensverhalen vertellen alsook die van hun klanten. Ons publiek zit mee op de scène.

En dan is er nog onze operette *Het land van de glimlach* in CC De Werf in april 2024. Het is inmiddels, door omstandigheden, reeds 5 jaren geleden, dat we nog een operette programmeerden: *Die Csárdásfürstin*.

Het *Land van de glimlach* is een feestelijke operette van Franz Lehár waar het verhaal

zich afspeelt in Wenen en China. Met sterke solisten, onze spelers, ons koor en medewerking van Dance Fever en Vredon.

Mis deze vertoningen niet, want het is wellicht, na 20 jaar, onze laatste operette. Dit betekent niet dat we het lyrisch luik van onze vereniging stoppen. Absoluut niet, maar we gaan er een andere, meer hedendaagse invulling aan geven en daar vertellen wij jullie later meer over.

Samengevat: producties om naar uit te kijken. Wij hopen jullie te ontmoeten!

Warme groeten
Guido De Cock
Deken van de Catharinisten

Beste toneelvrienden, groot en klein.

Twinkelende kerstlichtjes in Aalst, zo fijn.

*Het jaar vloog voorbij, vol toneelplezier.
Met Shakers nu in de spotlight, gevuld met vertier.*

En Het Land van de Glimlach, eindelijk daar.

Operetteplezier, met muziek in de lucht, kijk maar!

Dus proost op de planken, het applaus en het doek.

Moge het komende jaar zijn als een goed geschreven boek.

In het schouwspel van het leven waren het sfeervolle dagen

Vol liefde, een vleugje theateraal geweld en zonder lege magen.

In de spotlights van vriendschap en plezier

Vierden we oud & nieuw, met een glaasje bubbels, water of bier.

Moge de magie van het toneel jullie harten bereiken.

En jullie in 2024 met veel geluk verrijken.

Sara Galle

CHAMPAGNEVERKOOP

Katrienen Champagne CHARBONNIER

bij u thuis geleverd in groot aalst of op afspraak

Karton van 6 flessen 130 euro

Nieuw karton van 6 kleine flessen (375cl) 95 euro

Bestel via betaling op rekening BE48 2930 2365 5527 van de
vzw De Catharinisten

(Graag uw telefoonnummer in de mededeling)

Le Champagne,
c'est la joie de vivre!

Steun cultuur!
Steun de Katrienen!

Kalender

SEIZOEN 2023 -2024

Jefkesbal (Sint Annazaal Aalst)
Zaterdag 10 februari 2024

Shakers ('t Katrientje)
vrijdag 23 februari 2024 – 20 uur
zaterdag 24 februari 2024 – 20 uur
vrijdag 1 maart 2024 – 20 uur
zaterdag 2 maart 2024 – 20 uur
zondag 3 maart 2024 – 15 uur
vrijdag 8 maart 2024 – 20 uur
zaterdag 9 maart 2024 – 20 uur

Het land van de glimlach (CC De Werf)
vrijdag 19 april 2024 – 20 uur
zaterdag 20 april 2024 – 20 uur
zondag 21 april 2024 – 15 uur
maandag 22 april 2024 – 20 uur

Reserveren kan via CCdewerf

OP DE PRAATSTOEL

MYRIAME ARIJS

**“ALS IK REGISSEER IS HET SIMPEL:
IK BEN DE BAAS”**

Myriame Arijs (73) is de verpersoonlijking van 'Vast als Eik' en vrouw met een eigen(zinnige) mening

“Elke avond zet je een masker op en ze spelen zoals de rol vereist. Ze verkochten hun hart aan het theater, zij staan bovenaan en de toeschouwers beneden kijken naar hen. Je bent koning, bedelaar, clown in de spotlights, maar je kunt niet zien hoe het er diep vanbinnen uit ziet. Theater, theater. Het doek gaat op en het podium wordt de wereld.” Mochten deze woorden op een toonladder zijn gezet had u ze wellicht meteen herkend. De Duitse Katja Ebstein, 35 jaar, zangeres en actrice wordt in 1980 met het liedje ‘Theater’ tweede op het Eurovisiesongfestival in Den Haag. De song wordt geen absolute wereldhit, maar groeit wel uit tot een oorwurm in haar vaderland én de Lage Landen (YouTube is in dit geval een echte aanrader). Myriame Arijs mag dan nooit op een dergelijk podium hebben gestaan, de toneelplanken in Hofstade, Aalst, Berlare of Ophassel zijn haar even lief. Want Arijs speelt en regisseert niet alleen theater, ze is het al meer dan 50 jaar zélf.

Eerste en meest logische vraag: hoe is het allemaal begonnen?

Arijs: “Ik was een prille twintiger toen ik deelnam aan een door de scouts van Hofstade georganiseerde ‘Ontdek de Ster-wedstrijd’. Niet met de bedoeling de eerste prijs weg te kapen maar gewoon om te kijken wat ik, tegenover de medekandidaten, in mijn mars had. Mijn latere echtgenoot Johan Brondeel trad daar met zijn band *Plastieken Chocopot* trouwens ook op en die waren al een beetje een gevestigde waarde. Maar zoals je weleens in mooie verhaaltjes leest, was er voor mij een happy-end en kwam ik uit de bus als winnares. Ik vertolkte het liedje ‘*Those were the days*’ van de Welshe zangeres Mary Hopkin, eind jaren zestig een veel gedraaid singletje op de radio. In de jury van die ‘Ontdek de Ster-wedstrijd’ zetelden ook twee leden van de toneelgroep ‘Vast als Eik’. Ze spraken me meteen na afloop van het concours aan met de vraag of ik geen zin had om aan te sluiten bij de vereniging. Enkele acteurs

In de beginjaren speelde ‘Vast als Eik’ vooral operettes. Aan de dames werd toen gevraagd ‘hunnen hogen hoed af te zetten tijdens het conceir’.

hadden immers de overstap gemaakt naar de alternatieve theatergroep PAN die toen in café Madelon speelde. Van de ene op de andere dag was ik dus lid van ‘Vast als Eik’ en de theatermicrobe heeft me sindsdien nooit meer losgelaten.

Het is tijdens vorige interviews al aan bod gekomen en jij bent daar ook het levende bewijs van: veel mensen uit het onderwijs blijken zich in hun sas te voelen in het theatermilieu.

Arijs: “Ik ben in 1969 afgestudeerd als kleuteronderwijzeres – een job die ik meer dan 30 jaar met hart en ziel heb gedaan – maar hoe graag ik ook naar het kunstonderwijs was gegaan; in die tijd was dat *‘not done’*. Je moest eerst een ‘serieus diploma’ behalen en daarna kon je je al eens aan een experiment wagen. Theater, zeker op amateurniveau, is echter geen exclusieve speeltuin voor mensen uit het onderwijs. Waar veel van ons wél op letten is het gepaste gebruik van taal. Nederlands, dialect of een vreemde taal, ik kan daar echt in opgaan. En om ook eens een mooie uitdrukking te gebruiken: *je moet je tekst kunnen debiteren*. Zo iets leer je tijdens de opleiding als leerkracht, want je moet het voor een klas ook kunnen vertellen.”

‘Vast als Eik’ is opgericht in 1937 en naar wat ik gelezen heb in jullie geschiedenisboek uitgegeven ter gelegenheid van het 75-jarige bestaan heeft de vereniging een hele evolutie ondergaan.

Arijs: “Van de beginjaren weet ik uiteraard niets, maar de doelstelling die in de allereerste statuten werd vermeld, spraken voor die tijd boekdelen. *‘De vereniging heeft tot doel stukken op te voeren met goede strekking, tot opleiding van ons volk, tot waardering en verheffing van onze moedertaal’*. Dat is toch een prachtige verwoording van de katholieke inslag waarmee ‘Vast als Eik’ net voor de Tweede Wereldoorlog boven de doopvont werd gehouden. William Guns, die samen met enkele collega’s fantastisch opzoekingswerk heeft gedaan voor dat mooie en rijk geïllustreerde boek, is trouwens op nog meer leuke anekdotes gestoten. Tijdens de aanvangsjaren werden voornamelijk operettes gespeeld met livebegeleiding van muzikante. Toen was er *‘een pauze van een kwartier tusschen ieder*

bedrijf ter wille van de rookers’ en werd aan de dames gevraagd *‘hunnen hogen hoed af te zetten tijdens het conceir’*. (lachend) Stel dat je daar vandaag de dag mee aankomt ...”

Eind vorige eeuw waren traditionele dorps- en kleinstedelijke toneelverenigingen het nochtans aan hun publiek verplicht om minstens één billenkletser te serveren. Anders bleven de toeschouwers weg en was het seizoen niet geslaagd.

Arijs: “Misschien schop ik nu tegen enkele schenen, maar wie alleen nog maar in dergelijke zaken is geïnteresseerd, kijkt best naar de herhalingen van ‘FC De Kampioenen’. Waarmee ik niet wil zeggen dat een goeie komedie niet meer op het programma kan staan van gelijk welke toneelgroep. Maar zowel de theaterbezoekers als de acteurs en actrices als de regisseurs zijn door de jaren heen geëvolueerd. Je moet ook niet overdrijven, maar een stuk waarin een deel maatschappijkritiek zit verweven, is voor zowat iedereen herkenbaar en wordt ook

door bijna iedereen begrepen. Misschien is dat bij andere Groot-Aalsterse verenigingen niet het geval – al betwijfel ik het – maar bij de keuze van de stukken die we met ‘Vast als Eik’ willen spelen is een héél belangrijke rol weggelegd voor het leescomité. Er gaan soms best pittige discussies aan vooraf voordat een stuk kan worden opgestart.”

Nog eens teruggrijpen naar jullie jubileumboek en het uitstekende digitale archief: er staan heel wat klinkende namen in van regisseurs die bij ‘Vast als Eik’ de artistieke touwtjes in handen hadden. Door de jaren heen: Frans Redant, Dirk Daelman, William Guns, Fons Vinck, Jean-Pierre D’Hondt, Luc Schoonjans, Anton Cogen, Dirk Citters ...

Arijs: “Nu kan ik misschien aanstellerig klinken, maar dat is allerminst het geval: wie kwaliteit wil leveren moet daarvoor ook investeren. Dat doen we bij ‘Vast’ aan de hand van goede regisseurs. Bovendien komen die graag naar onze vereniging omdat ze weten dat ze veel ‘speelruimte’ krijgen. Je hebt zelf al enkele namen opgesomd, maar die rij is veel langer. Meer recent nog zijn

Philippe Lepez, Benny Ceuppens, Danny Cobbaut, Raf Walschaerts – met een gastproductie – en Lieven Debrauwer de revue gepasseerd. Allemaal mensen met een uitstekende opleiding – daar kijken we toch ook naar – een dito reputatie en met een mooi ‘palmares’ op hun naam. Van dergelijke regisseurs kan je als amateurspeler veel leren. Lieven Debrauwer bijvoorbeeld heeft zijn sporen als filmregisseur met *‘Pauline en Paulette’* en *‘Confituur’* al ruimschoots verdiend, maar de manier waarop hij ons begeleidde in het stuk *‘Wreed geestig’* was... wreed wijs. Hij wist wat hij wou en met zachte hand stuurde hij ons ook die richting uit. De totale scenografie sluit als een bus bij Lieven. Dat moet ook als je geloofwaardig wil overkomen bij het publiek.”

Jouw naam staat overigens ook in dat lange lijstje.

Arijs: (lachend) “En nochtans ben ik geen sant in eigen land. Grapje hoor ... Ik heb inderdaad maar twee stukken geregisseerd bij ‘Vast’ maar dat is toeval. Het eerste was *‘Gorlo de vrijbouter’* in 1979 en daarna *‘Wortels’*, geschreven door Walter Baele, in 2007. Als regisseur was ik vooral actief in Ophasselt – negen keer – en één keer in Berlare. Dat laatste had dan weer te maken met het feit dat ik daar les gaf.”

Voor en tijdens de regie van een stuk schets ik voor mezelf een totaalplaatje. Ik eis in alles inspraak, want ik wil dat de acteurs zich op hun gemak voelen..

Wat maakt van u een unieke regisseur?

Arijs: “Oei, moeilijke vraag, maar ik heb er wel een uitgesproken mening over. Het eerste waar ik rekening mee houd, is de tekst. Die moet goed zijn, want je moet er kunnen mee ‘werken’. Vervolgens schets ik voor mezelf een totaalplaatje: van kostumering tot decoropbouw en belichting. Ik eis in alles inspraak, want ik wil maar één ding: dat mijn acteurs zich op de scène op hun gemak

voelen. Alleen op die manier bereik je een goed resultaat. Opgelet: ik zal nooit iemand

kleineren of uitschelden, dat zit trouwens niet in mijn karakter, en ik geef ook ruimte aan iedereen om zijn of haar mening te ventileren, maar zodra ik iets in mijn hoofd heb, kan je me er niet meer vanaf brengen. Met andere woorden: als ik de regie in handen heb, ben ik de baas. (lachend) Weet je wat mijn man Johan altijd zegt in verband met mijn passie voor het decor? Het is zo mooi opgebouwd dat ik het op de duur nog spijtig zal vinden dat er iemand voor staat. Ach, als regisseur heb je zoveel creatieve vrijheid die bovendien alleen maar groter wordt naarmate je meer ervaring opdoet.”

Heb jij je stukken als actrice ook altijd ‘uitgekozen’?

Arijs: “Bij ‘Vast’ geven we tijdens het seizoen elk lid de mogelijkheid mee te spelen. Natuurlijk is een bepaalde rol al beter op het lijf geschreven van de ene dan bij de andere het geval is. De laatste tijd trekken we vooral de kaart van de jonge mensen omdat zij ook de toekomst van de vereniging zijn. Maar een mix van aanstormend talent met ervaren acteurs is natuurlijk een ideale basis om een stuk tot een goeie opvoering te laten uitgroeien. Wat mezelf betreft; in je

beginjaren wil je zoveel mogelijk voor het voetlicht staan, maar mettertijd word je – als ik het zo mag uitdrukken – iets kieskeuriger. Of noem het misschien *‘bewuster’*. Ik heb heel specifieke rollen vertolkt in *‘De Listige Weduwe’* waarmee we in 1992 de eerste categorie in de provinciale klassering behaalden. Ook aan *‘De Spaanse hoer’*, een bewerking van Hugo Claus van het originele *‘La Celestina’*, van 1995 bewaar ik niets dan goede herinneringen. Trouwens, beide stukken werden bij ons geregisseerd door Eric De Corte. Die zal dus een goeie invloed op mij hebben gehad. En naarmate ik ouder werd, heb ik ook meer en meer ‘moederrollen’ op mij genomen. (lachend) Al was er daarbij wel één constante in de rolverdeling: de meeste van mijn ‘toneel-dochters’ waren ouder dan de moeder. En nu ik er over nadenk: toen ik mijn 50ste stuk speelde – *‘Het mooiste moment’*, een bewerking van Alan Ayckbourns *‘Momenten van geluk’* – in 2001 was dit voor mij heel emotioneel.”

Met ‘Applaus’ en ‘Theater in de Stad’ werden in Groot-Aalst twee mooie initiatieven in het leven geroepen om het culturele niveau in het algemeen en de toneelkwaliteit in het bijzonder nog verder aan te zwengelen. Zie je daar echt resultaat van?

Arijs: “De bedoelingen zijn nobel, maar uiteindelijk bewandelt elke vereniging haar eigen pad. Een beetje logisch ook, want ze hebben elk hun eigen publiek. ‘Vast als Eik’ kan je vergelijken met ‘De Catharinis-

ten’ en ‘Barbara’. Dan heb je nog ‘TAL’ en ‘PACT’ die een heel eigen achterban hebben. Voor ‘PACT’ komen zelfs mensen uit het Brusselse naar Aalst afgezakt om opvoeringen bij te wonen. Ook ‘Compagnie Gardavoe’ vaart een specifieke koers met grootse producties als *‘Ten Oorlog’* en heel recent *‘Confituur, de dans van de roze balletten’*. Tot slot is er ook nog het veelgeprezen en uitstekende poppentheater ‘Aabazjoer’. Opvallend bij al deze verenigingen is de ‘setting’ van hun stukken. Van grootschalig – het stadspark, de voormalige Heilig Hartkerk, het Cultureel Centrum De Werf – naar heel kleinschalig, zijnde de eigen vertrouwde zaal. Maar mag ik nog een laatste keer streng zijn? Vanuit ‘Applaus’ hebben we diverse keren prijs-uitreikingen bijgewoond van studenten aan de ‘Academie voor Podiumkunsten’. Soms hebben we gedacht: zijn dat de talenten die straks een plaats moeten veroveren in het (amateur)theater? De kwaliteit was niet altijd optimaal. Misschien dat daar nog een belangrijke rol is weggelegd voor een overkoepelende vereniging als ‘Applaus’.”

‘Vast als Eik’ stevent af op zijn 90-jarig jubileum. In 2027 kunnen het rokkostuum, de zwarte lakschoenen, de hoge hoed en de galastok nog eens vanonder het stof worden gehaald. Kan je nu al stellen: op naar de 100?

Arijs: “Vroeger keken wij vanuit het dorpje Hofstade met grote ogen naar acteurs als Dolf Sedeyn, Herman Slagmulder, Tuur Van Den Brulle, Renaat Ravijts. Mannen die een grote impact hebben gehad op het Aalsterse toneellevven en waarbij we ons de vraag stelden – en wellicht niet alleen bij ‘Vast’ maar ook in andere gezelschappen – hoe we die voetsporen ooit zouden kunnen drukken. Maar kijk, onze 90 jaar komt stilaan in zicht en afgaande op het enthousiasme dat er heerst kunnen we zeker nog flink wat jaren verder. Iets wat ik trouwens elke vereniging toewens, want we doen het toch allemaal met hetzelfde doel voor ogen: de toneelliefhebber een aangenaam avondje uit bezorgen.”

Renaat Gits

DE VERBETERDE WERELD

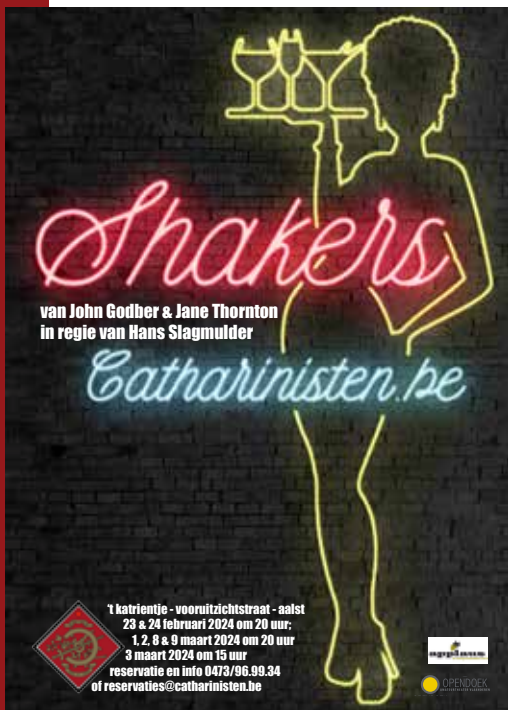
Nieuwsgierig kijk ik om me heen. Een zuil net links naast me en een gigantische kerstboom rechts duwen mijn blik naar voor. Een monolithisch blok gedrapeerd met een stralend wit laken trekt de aandacht naar zich toe. Een geborduurd kruis in het midden herinnert aan het enige fait divers in de menselijke geschiedenis met zulke verstrekkende gevolgen. Voor het altaar de obligate kribbe met stro, os en ezel. En Jozef, Maria en Jezus natuurlijk. Mijn gedachten dwalen af naar alle mensen die ik ken met de naam Jef of Marie. Gevolgd door de onwillekeurige vraag waarom in de Lage Landen zo weinig mensen Jezus of Jésus heten. Typische nuchterheid van te lang onderdrukte katholieken waarschijnlijk.

De kerk vult zich met zacht geroezemoes wanneer de laatste mensen binnenschuiven voor de deur dichtvalt. Middernachtmis in Moorsel. Weinig gelegenheden die met meer nostalgie en deemoed beleefd worden dan een kerkviering in het holst van de nacht. De harde klank van de bel die de start van de mis aankondigt, brengt me met een ruk terug naar de werkelijkheid. Werktuiglijk ga ik rechtstaan en kijk ik opnieuw om me heen. De kerk zit vol met mensen van allerlei slag. Jong, oud, man, vrouw en alles daartussenin lijkt vertegenwoordigd. De priester neemt het beeldje op dat Jezus voorstelt en gaat ermee de kerk rond. Op slag word ik terug gekatapulteerd in de tijd en zie ik het jonge gezin met hun pasgeboren baby op zoek gaan naar warmte en veiligheid. Onmiddellijk denk ik aan de gruwelijke beelden afkomstig uit de vele brandhaarden in de wereld die 2023 zo gekenmerkt hebben. Aanvallen op onschuldige burgers, bommen op ziekenhuizen en scholen en een aarde met koorts doen soms het geloof in de mensheid verliezen.

De priester schraapt zijn keel en kijkt over zijn bril heen het publiek in. Glimlachend heet hij iedereen welkom. Niemand die eraan durft twijfelen: tweeduizend jaar geleden zag een kind het levenslicht dat ontelbaar veel mensen in de eeuwen daarna hoop gegeven heeft. Vandaag lijkt de wereld net als toen in brand te staan. Mensen slaan machteloos op de vlucht voor cynische despoten en jongeren zien hun idealen botsen op de machtswellust van onverschillige volwassenen. Toch is er hoop. Een fait divers kan namelijk de wereld veranderen.

Het allerbeste voor het nieuwe jaar.

Pieter Van den Bossche

Het stuk wordt gespeeld door vier serveersters, die allemaal hun eigen problemen meebrengen naar het werk in een bar, genaamd Shakers. Het stuk speelt zich af in 1985, het jaar waarin het werd geschreven, en gaat specifiek over kwesties uit die tijd, onder meer de hoge werkloosheid. De Catharinisten brengen een geactualiseerde versie: de klanten in Shakers gebruiken nog steeds dezelfde taal en gedragen zich nog net zoals 40 jaar geleden. Maar namen en een aantal elementen werden geactualiseerd en vertaald naar onze tijd om het stuk nog herkenbaarder te maken.

De actrices spelen alle personages in de bar, inclusief de klantenkring waar de vier serveersters mee te maken krijgen.

Het stuk werd oorspronkelijk ge-

schreven als een zusterstuk van Bouncers / Buitenwipers, dat een van de meest succesvolle toneelstukken werd wereldwijd. Ook in dat stuk spelen vier mannen een groot aantal verschillende rollen in een disco. Naar het schijnt benaderden een aantal actrices de auteur, John Godber om een stuk te schrijven dat voor hen net zo uitdagend is. In de originele productie schreven John Godber en zijn vrouw Jane Thornton elk precies de helft van het stuk.

Er zijn maar weinig toneelstukken die actrices de kans bieden om zo fysiek te zijn en het is een hele uitdaging om een groot aantal verschillende

karakters (ook mannelijke) te spelen. Ze moeten amusant, gevoelig en echt zijn, zonder veel extra rekvisieten te gebruiken en fysieke vaardigheden en mimiek zijn uiterst belangrijk. Elk serveerster heeft haar eigen rugzak mee, maar gelukkig zijn humor en hilariteit alom aanwezig en worden de toeschouwers meegeslept en betrokken in dit meer dan charmante stuk.

Maar de Katrienen kunnen weer beroep doen op vier heel sterke actrices: **Fran D'Hooghe, Greet De Meyts, Katia Martens en Laura Haeck**. Huisregisseur **Hans Slagmulder** heeft dan weer een heel knap idee voor het decor. Dat verklappen we natuurlijk nog niet.

Niet te missen! Komen kijken dus!

www.catharinisten.be

Het Land van de Glimlach

een operette
van Franz Lehár
regie Jos Maesschalck

Een operette van Franz Lehár. Het verhaal van deze feestelijke operette speelt zich af in Wenen en in China, het land van de glimlach. De Weense prinses Lisa besluit om te trouwen met haar geliefde prins Sou Chong en hem te volgen naar het verre China. De grote verschillen tussen de Westerse en Oosterse cultuur leiden echter tot het tragische einde van hun liefdesverhaal. Franz Lehár zelf vond dit zijn beste operette en schreef hiervoor zijn meest beroemde melodieën 'Meine Liebe, deine Liebe' en 'Dein ist mein ganzes Herz'.

Regie: Jos Maesschalck

Solisten: Joris Bosman, Sieglinde Heymans, Greta Bosteels, Frank Schoonacker, Michel Supply

Met o.m. André De Cock, Dirk De Backer, Erik De Smet, Geertje Evenepoel, Luc D'hoel, Rik De Valck, Elien Moerenhout,

Wim Vidts, Jan François Dance Fever met Elien Moerenhout en het Katrienenkoor o.l.v. André De Cock
Spektakelgroep Vredon

vrijdag 19 april 2024 - 20 u
zaterdag 20 april 2024 - 20 u
zondag 21 april 2024 - 15 u
maandag 22 april 2024 - 20 u

Operette 'Land van de glimlach'
CC De Werf
Standaardprijs € 21
Kortingen:
€20 – 60+, -25, leden Opendoek
€19– groep vanaf 25 personen
€11 euro - jonger dan 12 jaar
€1.5 euro Uitpas tegen kansentarieff
Vriendenpas niet van toepassing
RESERVEREN via balie CC De Werf.
Via website CC De Werf: -> QR-code

EEN GOED GESPREK

Deze keer willen we de schijnwerpers richten op enkele belangrijke medewerkers van onze operette *Het land van de glimlach* in CC De Werf.

We veronderstellen dat onze lezers nu wel al weten dat we van 19 tot 21 april 2024 vier voorstellingen brengen van deze operette. Waarschijnlijk beseft iedereen dat daar heel wat werk aan voorafgaat. Omdat nu eens effectief te illustreren ging de redactie op bezoek bij respectievelijk de regisseur, de decorontwerper en de productie leider, alle drie lid van de Catharinisten.

Jos Maesschalck en zijn vrouw Linda ontvangen ons in hun nieuwe woning, midden in 't stad'. Ze hebben het heel gezellig ingericht en wonen er nu al iets meer dan een jaar.

Waarom is de keuze op deze operette gevallen?

In het verleden was er al eens voorgesteld om deze operette te brengen en het is zeker een van de meest populaire operettes. Maar muziek en zang zijn echt wel hoogstaand en we hebben daarom beroep gedaan op drie professionele stemmen want kwaliteit komt voor alles!

Je hebt wel al wat ervaring in het genre.

In *De lustige weduwe* had ik een komische rol, gelukkig vooral een 'speelrol'. Want ik kan wel zingen, maar echte operettemelodieën, dat gaat boven mijn mogelijkheden. *Die Czardasfürstin* was mijn eerste operetteregie. Wat speelregie betreft, heb ik onderhand wel al wat ervaring, maar bij een operette komen er heel wat andere facetten bij kijken.

Kan je daar eens op ingaan?

Wel, bijvoorbeeld de zang- en danspassages. Als regisseur moet ik weten wanneer er gestart wordt met de zang, of er pauzes zijn in de zang, wat die muziek uitbeeldt. Dat heeft immers allemaal zijn consequenties voor plaatsing, beweging en dies meer. Hetzelfde geldt voor de dansen en zeker voor de grote scènes waar nagenoeg iedereen op het podium staat. Gelukkig kan ik rekenen op een heel goede regieassistent: Mia Slagmulder. En het moet ook wat spectaculair ogen. Zo heb ik het idee gekregen om een tiental fietsen op het podium te laten rondrijden. Die moeten wel nog gezocht worden: het mogen bijvoorbeeld geen elektrische zijn!

Hoe begin je eigenlijk aan de regie van een operette?

Je begint natuurlijk met de tekst een aantal keren te lezen zoals je dat ook bij gewone toneelstukken doet. Dan ga ik eens op YouTube zoeken naar fragmenten om ook visueel een idee te krijgen. Ik begin wel vanuit de

toneelregie, en zet dus eerst de toneelfragmenten. Voor de gezongen stukken werk ik dan samen met de hoofdrollen en voor de balletten met de choreografe. We bespreken dan onder meer welke sfeer de dans moet uitdrukken, welke bewegingen daar bij horen enzovoort. Voor het decor heb ik een ontwerp gemaakt dat dan samen met de decorverantwoordelijke en de productie leider wordt besproken: is dat wel doenbaar?

Kan je ons al het verhaal verklappen?

Het is een typische operette: we zitten in Wenen, begin jaren 1900, in een aristocratisch milieu. Gravin Lisa is smoorverliefd op een Chinese prins, die daar op handelsmissie is. Er is ook nog een legerofficier die op haar verliefd is, maar zij voelt niet zo veel voor hem. De Chinese prins moet onverwacht terug naar zijn land om tot onderkoning gekroond te worden. Hij moet direct vertrekken en Lisa besluit om met hem mee te gaan in de overtuiging dat de liefde alles overwint. Maar eenmaal in China voelt ze meer en meer de verschillen in cultuur. Vooral het feit dat haar geliefde moet huwen met vier vrouwen uit vooraanstaande families is voor haar een brug te ver. Samen met de legerofficier, die haar gevolgd is, keert zij terug naar Wenen.

Wat vind je de grootste uitdaging bij deze regie?

De massascène, de zogenaamde ceremonie van de gele mantel bij de kroning, waar ik zo veel mogelijk volk op het podium wil, met alle acteurs, koor, ballet, acrobaten en vendelzwaaiers. Dat wordt een uitdaging waar ik me echter graag achter zet. En die scène kan met iedereen pas in de laatste twee weken worden ingeoeffend.

Wat zijn de sterkste punten van deze operette?

Behalve de heel mooie muziek is het stuk ook dramatisch sterk: de liefde tussen de hoofdpersonages die alsmaar moeilijker wordt en

aan de andere kant het traditionele tweede koppel waar die liefde juist opbloeit. De eenzaamheid van de vader die alleen achterblijft in Wenen is schrijnend. Maar ook het komische komt aan bod door middel van een aantal personages. Twee knechten zijn bijvoorbeeld echt grappig. Ik heb er ook de figuur van een spion aan toegevoegd en in China zorgt de eunuch voor de komische noot.

Luc Schellinck is architect en ontvangt ons in zijn bureau waar de tekentafel al lang vervangen is door een computer met een behoorlijk groot scherm.

Luc, jij bent dus de geknipte man voor het ontwerp van het decor?

Wel, ja en neen. Het eigenlijke ontwerp komt van de regisseur die weet wat er op de scène moet komen en mijn taak is dan om dat technisch uit te werken.

De regisseur heeft zijn regie opgemaakt en daarbij een visie op het decor gekregen en dat aan mij doorgegeven. Ik heb dan een tekening gemaakt en die moeten we dan aftoetsen met het personeel van De Werf om te zien wat er technisch mogelijk is en op welke elementen van de zaal we een beroep kunnen doen. Uiteraard komen daar een aantal vergaderingen bij te pas en soms komen er ook nog wijzigingen. Enige flexibiliteit is daarbij wel nodig.

Technisch, hoe doe je dat allemaal?

Eens dat in samenspraak met de regisseur, de decorploeg en de technici van De Werf alles vastligt, maak ik een technische tekening van het geheel en een aantal perspectieftekeningen. Dat wordt allemaal in 3D uitgewerkt op de computer.

Het is ook de eerste keer niet dat je het decor uitwerkt voor de Catharinisten?

Neen, daar heb ik al wat ervaring mee. *De knecht van twee meesters* heb ik ook in De Werf uitgewerkt en in het Kattheater bv. *Het gezin van Paemel*. Ik heb trouwens vaak met Herman Slagmulder samengewerkt en in onze toneelzaal 't Katrientje ben ik de laatste tijd meermaals aan de slag geweest.

Welk materiaal wordt er gebruikt voor het operettedecor?

De zogenaamde praktikabels (podiumelementen) van De Werf zijn erg nuttig om een verhoog en trappen te maken. We kunnen ook de blokken van de zittribune in onze zaal gebruiken. De Katrienen beschikken over een groot aantal decorpanelen, waarvan we er zeker een aantal zullen gebruiken. Verder isomom bijvoorbeeld een monumentale trapleuning te maken met borstwering en colonnades. Er komt ook een doek waarop in het groot een schildering zal te zien zijn van 'een Chinees element'. Wat dat zal zijn, wil ik hier niet verklappen.

Zijn er speciale uitdagingen?

Niet echt. Er is ook niet gekozen voor een totaal realistisch decor. Wel moeten we een behoorlijk aantal trappen en tussenplat-

forms uitwerken aan de 'jardin' kant (vanuit de zaal links n.v.d.r.). In het totaal meer dan 2 meter hoog! De uitdaging is dan wel dat tijdens de pauze een deel daarvan verhuisd wordt naar de andere kant en nog eens anders aangekleed moet worden en daar is relatief weinig tijd voor. We moeten dus een stuk van twee en een halve meter op een meter tachtig ook op wieltjes zetten. Verder speelt de operette zich deels af in China en we willen dus die sfeer ook in het decor tot uiting laten komen.

En dan de opbouw in CC De Werf?

We moeten altijd op relatief korte tijd het hele decor opbouwen en na de laatste voorstelling direct 's avonds weer afbreken. Dat laatste gaat natuurlijk sneller dan het eerste. Gelukkig kunnen we rekenen op een behoorlijk aantal helpende handen.

Guido De Cock Is onze voorzitter (Deken van de Catharinisten is de juiste titel) en heeft de productie op zich genomen van onze operette. Bij het binnenkomen valt ons oog onmiddellijk op de stapel dossiers op de tafel in de living. Of waren die daar met opzet gelegd?

Dit is niet je eerste productie...

Zeker niet. Om te beginnen heb ik de productie gedaan van alle lyrische concerten, van enkele toneelstukken, maar ook bij de laatste operettes was ik de productie leider.

Wat zijn de belangrijkste taken en verantwoordelijkheden van een productie leider van een operette?

De belangrijkste taak is de organisatie en coördinatie van alle facetten. Zorgen dat er een regisseur is, regieassistentie, solisten, koor, muziekband, afspraken met CC De Werf, opvoerrechten, Sabam, decor, drukwerk. Ik vergeet nu waarschijnlijk een en ander. Maar zorgen dat het allemaal tijdig in orde komt, is de belangrijkste taak.

Kan je op voldoende medewerking rekenen?

Als je een operette met een toneelstuk vergelijkt, dan zie je direct dat er een enorm verschil is qua schaalgrootte. Dus moeten er heel wat mensen ingeschakeld worden. Elke vereniging kampt wel wat met een tekort aan vrijwilligers en vooral de jonge generatie is moeilijker warm te maken voor de operette. Maar het lukt wel als je de mensen persoonlijk aanspreekt.

Hoe ziet een typische werkweek er voor jou uit?

Op dit moment (eind november n.v.d.r.) zitten we in de fase van telefoneren en mailen om van alles vast te leggen. We moeten er ook voor zorgen dat er op de scène visueel enkele spectaculaire dingen te zien zijn. Zo ben ik nu volop bezig met te zoeken naar een doek van acht op vier meter waar op een tekening moet komen uit de Chinese cultuur. Zojuist is er een afspraak gemaakt met een firma die zo een doek met gedrukte tekening kan maken. Vraag is dan

weer wat dat gaat kosten.

Ja, want de financiële kant is ongetwijfeld heel belangrijk.

Bij een groots opgezette productie, zoals een operette, is de financiële kant steeds een zorg. Het is onmogelijk om alle kosten vooraf in te calculeren en aan de kant van de inkomsten ben je gewoon afhankelijk van het aantal toeschouwers. En ook dat is natuurlijk af te wachten. We willen een gigantische balustrade laten maken, zoals je in een prachtig kasteel zou kunnen terugvinden. Ook daar zoek ik naar een school of firma. Maar wat gaat dat kosten? Het moet toch de bedoeling zijn dat we er financieel aan uit komen en liefst wat winst genereren.

Waarschijnlijk kom je soms voor onverwachte uitdagingen of problemen te staan?

In het verleden zijn er serieuze uitdagingen geweest, vooral door vragen van de regie. Bijvoorbeeld een draaiplatform of het wrak van een wagen. Dat krijg je niet zomaar voor mekaar. En onverwachts, wel, in de laatste operette werd er in de finale een confettikanon afgevuurd. En net voor de voorstelling werd het kanon op scherp gezet. Toen ging het kanon plots af en heel het podium lag vol confetti. Gelukkig was er nog net geen publiek in de zaal en we hebben met man en macht alles zo snel mogelijk opgeveegd!

Is dit de laatste operette?

(na enige aarzeling) Ik denk van wel. Het genre spreekt jongere mensen minder aan. Waar vroeger alle solisten Katrienen waren, moeten we nu op externe solisten een beroep doen. Ook bij het koor is er minder opvolging en de kosten stijgen steeds. We gaan wel zoeken naar andere vormen van lyrische concerten. Maar wie nog een operette wil zien, moet zeker nu komen kijken!

Wim Van Buggenhout

NEW WINDOWS

overgordijnen
gordijnen
vouwgordijnen
zonnewering

CONFECTIE-ATELIER

RAAMBEKLEDING

LINDA DE POORTER
Hof Leeuwergem 12
9300 Aalst
Tel. 0479 29 28 49

newwindows02@telenet.be

Goeste
FEESTEN, GENETEN, ONTMOETEN

'Feestzaal Goeste:
Wiezeplein 4, Wieze

• **Multi Care** •
Verpleging aan huis
0496/26.18.03

Onze regio's: Aalst - Groot Aalst - Leffe - Eppe Mere - St Lievekens Houtem
Alle mutualiteiten - Dienstverlening 04/04 - 2/2

Met de steun van:

Kantoor Private Banking Centre Aalst

Nieuwstraat 20

9300 AALST

privatebanking.aalst@bnpparibasfortis.com

T +32 53 73 75 61

BNP PARIBAS
FORTIS

De bank voor een wereld in verandering

OSCAR VAN MALDER (1927 - 2023)

Op 26 oktober 2023 verloor onze grote Katrienenfamilie haar oudste en trouw lid Oscar Van Malder, na een kortstondig verblijf in het WZC Mijlbeke te Aalst. Op 3 december zou hij 96 jaar zijn geworden, maar onze goede vriend werd moe, zeker nadat hij begin februari zijn echtgenote Viviane had verloren.

Het blijkt een groot geluk dat Oscar een lang leven heeft gehad. Zo kon een uiterst bezig man zijn enorme creativiteit kwijt in tal van activiteiten. Nadat hij in Aalst zijn stek had gevonden, werd hij leraar lichamelijke opvoeding, zowel aan het Sint-Jozefscollege als aan het Vrij Technisch Instituut.

Vanuit deze 'Vakschool' start hij in 1957 zijn grootste levenswerk 'Alkuone' (aanvankelijk Wolfsangel, maar om alle misverstanden te vermijden met een militantenorganisatie drong zich een naamsverandering op). Eerst enkel jongens als vendelier, later, vanaf 1969 ook met meisjes, waardoor het onderdeel 'dans' een stuk belangrijker zou worden.

Zoals zo vaak in het recente verleden van de Kamer, lonkte ons notoir lid en collega Herman Slagmulder naar het grote talent van Oscar en overtuigde hem al snel om lid te worden van de Catharinisten. Vanaf dat moment zou hij, naast Herman, vaak aan de basis liggen van vele opmerkelijke realisaties in onze vereniging. Een eerste samenwerking kwam er in 1965 met de regie van Midzomernacht. Er volgden nog regies ('Wacht tot het donker is', 'Mary, Mary') en samenwerkingen met Alkuone (o.a. in Thomas Morus). De markantste samenwerking evenwel tussen de Catharinisten en Alkuone was ongetwijfeld 'De vogels': een klassiek blijspel van Aristophanes, waarbij muziek, dans en toneel in harmonie samen-

vloeiden. Voor deze grootse productie werden de oude Keizershallen omgevormd tot een heus amfitheater. De vriendschap en wederzijds respect tussen Herman en Oscar groeide verder uit, ook buiten de kamer met regieopdrachten bij de Pausbezoeken aan ons land, de vele IJzerbedevaarten en zangfeesten. Een tandem die de tijd zou trotseren.

Via de dansgroep Alkuone bezorgde Oscar onze stad heel wat uitstraling, zodat hij in 2007 hiervoor de titel van ereburger ontving.

Dit uitzonderlijk talent was steeds een trouwe en geëngageerde Catharinist. Getuige daarvan was zijn zeer gewaardeerde medewerking in 2022 aan de feestelijkheden rond ons 600-jarig jubileum.

Ondanks de leeftijd, de fysieke beperkingen en de ziekte van zijn echtgenote was hij een actieve medewerker aan ons wagenspelelfestival op de Grote Markt te Aalst. Dit hoogtepunt zou meteen zijn laatste bijdrage zijn in zijn rijk gevuld lidmaatschap.

Minder bekend was zijn liefde voor poëzie. Hij was zelf een niet onaardige dichter. Dit mochten wij in de herfst van zijn leven leren kennen. Hij had nog graag wat van zijn gedichten gebundeld gezien, maar zover is het jammer genoeg niet meer gekomen. Er waren nochtans enkele pareltjes bij.

Op zaterdag 4 november namen wij in de Sint-Martinuskerk massaal afscheid van deze uitzonderlijke man. Zowel Alkuone als de Catharinisten deden dit in stijl. Moet het gezegd dat Oscar voor een groot deel zelf zijn uitvaart regisseerde.

Onze deelneming aan zijn zoon Bart en de familie en een groot dank je wel voor zijn rijke bijdrage en de warme vriendschap.

Oscar, het ga je goed.

Erik De Smet, Euverdeken.

LIMERICK

In onze vorige uitgave waren de volgende inzendingen net op het laatste moment binnen gekomen en wij, de redactie, hebben die door een vergetelheid niet meer opgenomen, waarvoor onze excuses. We hopen het goed te maken met deze publicatie.

*Er was eens een vlieg op de muur.
Hij was een echt Jantje-secuur.
Puntje voor puntje,
een fameus stuntje.
Zo zette hij zijn signatuur!*

*Er was eens een vlieg op de muur.
Een spin zei: "Hallo beste buur!"
Direct verbroederd
en niets vermoedend
sloeg voor de vlieg het afscheidsuur !*

Lode Sergant

*Er was eens een vlieg op de muur,
vloog toen in de pot konfituur.
Hoe diep ze ook zonk,
ze slikte en dronk
maar verkreeg beperkte speelduur.!*

*Er was eens een vlieg op de muur
wist niets af van dat winteruur.
Zat in weer en wind
door niemand bemind.
Stierf warempel aan het koudvuur !*

Claudine Stevens

En nu onze rijke oogst aan nieuwe limericks. Er zijn pareltjes bij!

Jan François denkt natuurlijk direct in toneeltermen.

*Er was eens een man in Spokane,
in het bezit van een rechterhand alleen.
Na zevenentwintig jaar speuren en zoeken,
in alle kanten en duistere hoeken...
Had hij zowaar een toneelstuk aan zijn
been!*

Bij **Lut De Vos** doet onze man een akelige ontdekking.

*Er was eens een man in Spokane.
Hij had een blind date met 'Laureen'.
Hij kocht haar rokjes,
broekjes en topjes.
Maar zij bleek een man met één been*

Marijke Van Steenberghe kent het stuk natuurlijk ook door en door.

*Er was eens een man in Spokane.
Wat hem overkwam was gemeen.
Tot zijn grote spijt
raakt hij een hand kwijt.
Hij doet het nu verder met één.*

Anne De Veylder heeft de hoofdrol goed geobserveerd.

*Er was eens een man in Spokane
die kon acteren als geen een.
Hij stond op de scène
en voelde geen gêne.
Zo werd hij acteur nummer een.*

Herman Persoons had inspiratie genoeg voor twee limericks.

*Er was eens een man in Spokane
betrokken bij fel handgemeen.
Linkerhand bleef zoek!
Beloning bezoek?
Koppel lust geld voor wat verdween!*

*Er was eens een man in Spokane
in gevecht met kleptomanen.
Voorziene lijfstraf?
Linkerhand craf!
Beloning en bedrog tezamen?*

Merel Verleysen laat onze man volledig ontspreken.

*Er was eens een man in Spokane.
Zoals hem was er geen een.
Wortels eten bij het ontbijt,
hij was het noorden kwijt.
Tot Maria aan hem verscheen.*

En we zijn blij dat we de productie van **Lode Sergant** nu tijdig publiceren.

*Er was eens een man in Spokane
die schreeuwde het uit als een kween:
"k Ben mijn linkerhand
verloren in 't land.
Dat schudt heel mijn leven dooreen!"*

*Er was eens een man in Spokane
met keiveel "geesten" om zich heen.
"Daar! Die oude vent"
- die hij plots herkent -
"heeft mijn hand! Dat vind ik gemeen!"*

En hetzelfde geldt voor **Claudine Stevens**

*Er was eens een man in Spokane.
Hij leek wel erg op sterke Dwayne:
forse armspieren
doen elkeen gieren.
Zelfs met één hand een fenomeen!*

*Er was eens een man in Spokane.
Kwam goed met zijn buur overeen.
Gaf een bedankje
voor 't lekker drankje.
Maar dronk dagelijks meer dan één !*

En nog eentje met het andere rijm.

*Er was eens een man in Spokane,
bediende bij de douane.
Sprak alleen maar Frans,
miste menig kans
maar moest toch "trekken zijn plane"!*

Fredy Van Uytvanghe gebruikt ook beide rijmen.

*Er was eens een man in Spokane,
zo was er tot nog toe geen één.
Hij had maar één hand.
De arm in verband,
gebruikt hij nu alleen een been.*

*Er was eens een man in Spokane,
zijn hand vermist en naar de vane.
Meest met man en macht,
zocht hij dag en nacht.
Zo lang dat hij niet meer kon gane.*

Frank Le Compte sluit af met een fijne woordspeling (even zoeken...) en de actualiteit.

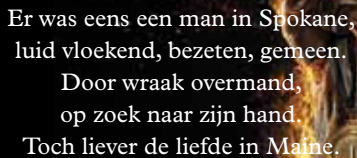
*Er was eens een man in Spokane
(Spokéén)*

*Maar voelde zich zo alleen
stuurde een mail naar SpokeDRIE
want spokeTWEE was ribbedebie
Brrr... vind spoken toch maar gemeen ...*

*Er was eens een man in Spokane
("Spokane")*

*altijd pesten en jânen
maar sinds 'GodVergeten'
heeft hij het geweten
en eet nu alleen nog 'echte' bananen.*

En de winnaar is **JAMES** met:

*Er was eens een man in Spokane,
luid vloekend, bezeten, gemeen.
Door wraak overmand,
op zoek naar zijn hand.
Toch liever de liefde in Maine.*

En dus heeft James recht op twee gratis kaarten met twee drankjes voor ons eerstvolgende productie: Shakers. Benieuwd of hij zich gaat laten kennen. Zoals veel lezers zich wel zullen herinneren, stuurt James zijn tekst anoniem op met de post.

OPDRACHT

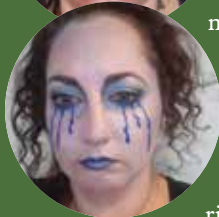
En natuurlijk mag elke lezer weer zijn inspiratie botvieren op de volgende beginregel:

Er was eens een barvrouw in Namen

Alle inzendingen graag via mail naar redactie@catharinisten.be en dat tegen 1 april 2024 (géén grap...)

OEIST?

Met een weids en uniek uitzicht over de fenomenale skyline van centrum Aalst, ga ik met Els Stevens aan tafel zitten en vraag haar: 'Oeist?'

Een eerlijk antwoord? Meestal goed maar soms heel wat minder. Ik vind het zeker geen taboe om te vertellen dat ik al jarenlang MS patiënte ben. Multiple sclerose is een chronische en ongeneeslijke ziekte. Maar gelukkig blijft die door een goede medische verzorging en stevige medicatie onder controle. Vooral vermoeidheid blijft een groot probleem. Ik moet voldoende rust inbouwen. Ik werk bij de Hulpkas Voor Werkloosheidsuitkeringen en in de coronaperiode betekende dat voor ons juist

veel meer (tele)werk, vaak tot weekendwerk toe. Steeds meer dossiers stroomden binnen en dat heeft me lichamelijk en mentaal zwaar getroffen, met daar dan bovenop het risico om een MS opstoot te krijgen. Een half jaar heb ik thuis gezeten en nadien beslist om vier vijfden te gaan werken. Mijn werk blijf ik wel heel graag doen. Ondertussen ben ik geslaagd in een bevorderingsexamen en ben nu adjunct van het Aalsters kantoor. Het is duidelijk dat ik moet leren leven met dit medisch probleem en mijn grenzen moet respecteren.

Hobby's? Wel ik kijk graag naar (Britse) crime series en ik lees ook graag, vooral fan fiction. Dat is fictie geschreven door fans gebaseerd op bestaande boeken, tv-series, films... Een voorbeeld: het grootste fandom situeert zich rond Harry Potter. Mensen bedenken daar dan een vervolghet verhaal bij of een zijdelingse uitweiding die via nevenpersonages nieuwe verhalen opleveren in nieuwe werelden, met nieuwe karak-

ters. Ooit heb ik ook geprobeerd om zoiets te schrijven maar ik ben geen begenadigd schrijver.

Verder ben ik ook creatief met haakwerk en schilderen met acrylverf. Als ik bijvoorbeeld een geboortekaartje krijg, ga ik daar een schilderijtje van maken en samen met een gehaakte knuffel er een origineel geschenk van maken. Via dat schilderen ben ik dan bij kindergrime terecht gekomen. In een volgende stap ben ik dan bij de Katrienen gevraagd om de toneelgrime te verzorgen in de voetsporen van Simonneke. Ik was toen reeds enkele jaren lid van de Katrienen.

Mijn ouders hadden mij gestimuleerd om in het koor mee te zingen van de operette 'Het witte paard' in 2000. Enkele weken voor de première zegden mijn ouders: 'Ze hebben nog een jonge bruid nodig en wij hebben gezegd dat jij dat wel zou doen'. En zo ben ik bij de Katrienen begonnen. Sindsdien zing ik af en toe mee in het koor, speel al eens een klein rolletje, heb soms gesouffleerd en werd meer en meer verantwoordelijk voor de grime. Ik heb dan ook een cursus toneelgrime gevolgd. De klassieke grime verdwijnt wat maar voor speciale effecten ben ik steeds te vinden. Voor 'Suiker' moest ik Tim De Backer van een jonge gast naar een tachtigjarige omtoveren, direct een serieuze klus! Bij een operette heb ik natuurlijk hulp nodig om zoveel gezichten te schminken. Moet ik nu Chinezen maken voor Het land van de glimlach? Dat wordt een nieuwe uitdaging. Maar grime en koorwerk combineren lukt nu niet meer: ik moet mijn krachten doseren.

Jos Maesschalck

STM **SETTING**
CREATIVE STONE SETTING

Steven Mertens
Edelsteenzetter - Graveur
Burchtstraat 10 - Aalst
www.stmsetting.be
info@stmsetting.be

fotograaf lieven persoons

www.fotostudiopersoons.be

Bellaertstraat 5b 9340 Lede

GSM 0498 52 09 15
andre.monsieur@telenet.be

**!! UW ADRES VOOR CENTRALE
VERWARMING en SANITAIR !!**

Een

SPOOKACHTIG

avondje met ...

Hallo Hannah Arendt, hoort u ons?

Arendt

(hoest langdurig en schraapt daarna haar keel) *Tut mir leid*, slechte gewoontes eisen blijkbaar hun tol. Zelfs als je al lang dood bent.

Interviewer

U bedoelt dat u altijd kettingroker bent geweest, mevrouw Arendt?

Arendt

Ja, natuurlijk. In mijn tijd was het normaal, ja zelfs *bon ton* om te roken. Geen haan die daar naar kraaide. En neen, ook niet als vrouw.

Interviewer

Vertelt u eens hoe uw joodse komaf uw leven beïnvloed heeft.

Onze lezers stellen zich hoegenaamd geen vragen meer bij de periodieke afdaling van onze reporters richting onderwereld. Er zijn nu eenmaal zaken waarover zelfs het gezondste verstand en de meest kritische geesten van allemaal zich niet kunnen uitspreken. Deze keer brengt onze rit ons naar één van de meest toonaangevende denkers van de jongste honderd jaar. Een vrouw dan nog wel, in tijden van woke een haast aangebrand woord. Hoog tijd dat we naar de mening vragen van een straffe madam.

Arendt

Dat ik joods ben kan moeilijk overschat worden, zeker? Mijn voorouders zijn in Duitsland beland omdat ze moesten vluchten voor het antisemitisme dat toen mode was in onder andere Rusland. Maar die vlucht bracht natuurlijk mooie dingen met zich mee.

HANNAH ARENDT

Interviewer

Uw ouders waren allebei hooggeschoold, niet?

Arendt

Goh, ja zeker? Mijn papa was ingenieur, maar dan in de klassieke zin van het woord. Niet zoals die technuten van in jouw tijd, die enkel met berekeningen en computers kunnen bezig zijn. Mijn vader las wél boeken. (monkellacht)

Interviewer

En liet u kennismaken met de klassieke oudheid. Liggen daar de wortels van uw sociaalgerichte filosofie waarmee u de wereld overdonderd hebt?

Arendt

Wat een zware uitspraak, jongeman. Maar ja, allicht wel. Toen ik jong was, was moraal niet zo belangrijk. Maar een brede vorming leidt automatisch tot brede inzichten. Misschien iets wat je aan de politici uit jouw tijd kan vertellen, zodat ze opnieuw de waarde van algemeen vormend onderwijs leren inzien. (hoest opnieuw hevig)

Interviewer

Ik zal mijn best doen. Wie Arendt zegt, zegt ook Heidegger. U had een relatie met deze beroemde Duitse filosoof, niet?

Arendt

Dat klopt. Vier jaar intellectueel vuurwerk. Hij was bijna twintig jaar ouder dan ik, maar wat een mentor was hij. Ik heb veel van hem geleerd, een beetje zoals bij de Grieken ouderdom en jeugd ook hand in hand gingen, zeker?

Interviewer

Wie Arendt zegt, zegt natuurlijk ook Tweede Wereldoorlog. U heeft de gevolgen van een totalitair regime aan den lijve onderzonden?

Arendt

Niet echt, eerlijk gezegd. Ik ben naar

Frankrijk getrokken omdat ik net als vele anderen merkte welk vlees we in de kuip hadden met Adolf Hitler. Maar toen Hitler de Fransen verslagen had, kwam ik in de gevangenis terecht. Buitenlander, je weet wel. Toen ben ik ontsnapt en via Portugal naar de Verenigde Staten gevlucht.

Interviewer

Maar u bent vooral bekend geworden door uw verslag van het Eichmann-proces en uw conclusies rond totalitaire regimes.

Arendt

Klopt. Eichmann was onder het naziregime de man die de Shoah (holocaust, n.v.d.r.) praktisch mogelijk maakte. De figuur die ervoor zorgde dat de treinen bleven rijden, in feite. Toen de Mossad (de Israëliëse geheime dienst, n.v.d.r.) hem in 1960 van straat plukte in Argentinië werd hij berecht voor de misdaden die hij gepleegd had. Heel interessant om te volgen.

Interviewer

Waarom precies?

Arendt

Omdat hij zo een banale figuur was, *tiens*. Iemand die beweerde volgens Immanuel Kant te leven en te handelen, maar er eigenlijk niet in slaagde voor zichzelf te denken. Een middelmatig man, een beetje zielig zelfs, die je op straat of bij de bakker kan tegenkomen. Dus geen reïncarnatie van de duivel, of zo. Wat toen wel vaak gedacht en gezegd werd.

Interviewer

Welke les heeft u dan voor ons, lezers uit de 21^e eeuw?

Arendt

Dat monsters enkel kunnen bestaan wanneer omstaanders zwijgen.

Hartelijk dank voor dit interview, mevrouw Arendt!

Pieter Van den Bossche

SLAGERIJ PAUL EN ELS

Dendermondse Steenweg 3 Aalst

Tel. 053 71 02 71

**BRASVAR
DAT SMAAKT, DAT
RAAKT...**

Van den Steen - Heyndrickx

Speciaalzaak in wild en gevogelte
Kip aan't Spit - Ribbetjes

Langestraat 87, Aalst
053/77.94.49 - 0494/79.96.83

VISHANDEL

WIM BOEL-ADAM

**GENTSESTEENWEG 22
9300 AALST
TEL. 053/78.58.34**

BEGRAFENISSEN

ARIJS N.V.

**GENTSESTEENWEG 153
9300 AALST
TEL. 053/21.29.44**

ECHT GEBEURD?

Proper gewassen en geschoren, haren netjes gekamd en de zaterdagavond uitgangsoffit in de plooi. Vrouw en dochter om door een ringetje te halen. Met andere woorden; iedereen klaar om een spektakelstuk bij te wonen waarvoor al maanden vooraf de kaarten waren besteld en waar al wekenlang werd naar uitgekeken: de Vlaamse versie van de musical “Les Misérables”. De weken voordien spuiden kranten, tijdschriften, radio en tv en de sociale media niets dan lof over de prestatie van de acteurs en actrices. “Je krijgt zin om zelf op de barricaden te staan” (Het Nieuwsblad); “Les Misérables: heerlijk vervlaamt en ontroerend” (Het Laatste Nieuws); “Les Misérables is één van de sterkste musicalvoorstellingen van de laatste jaren” (De Morgen); een kleine greep uit het rijk gevulde arsenaal van schouderklopjes en complimenten. Dat laatste lijkt niet meer dan logisch gelet op het feit dat de cast toch grotendeels bestaat uit de *fine fleur* van het Vlaamse en Nederlandse musicalgebeuren. Jonas Van Geel, Ianthe Tavernier, Nordin De Moor, Goele De Raedt, Milan van Waardenburg, Hannah Hewitt en Annefleur van den Berg; Studio 100 en de Hollandse partners hebben voor deze grootse organisatie de troefkaarten op tafel ge gooid.

Wat de rode draad is doorheen het verhaal van “Les Misérables”, vroegen vrouw- en dochterlief zaterdagochtend aan het ontbijt. “Maar hou het kort”, klonk het in koor. “Je hoeft niet alle details te vertellen.” Welaan. “De musical is gebaseerd op een schitterende roman, met uiteraard de gelijknamige titel, van de Franse schrijver Victor Hugo. Jean Valjean is het hoofdpersonage dat doorheen de verhaallijn een metamorfose ondergaat van schurk tot burgemeester en terug maar die zich vooral opwerpt als weldoener en beschermer van de armen en de zwakkeren in de maatschappij. Door de gestelde orde wordt Valjean telkens aanzien als een raddraaier die er alleen door middel van diefstal en geweld op uit is zichzelf te verrijken. Jean Valjean is voortdurend op de

vlucht om uit de klauwen van het gerecht te blijven maar door zijn behulpzaamheid en edelmoedigheid tegenover de fragiele medemens in de samenleving wordt de sympathie die je als lezer krijgt voor Valjean met de bladzijde alleen maar groter. Het mooiste en meest ontroerende deel van de roman is de wijze waarop hij zich ontfermt over het weesmeisje Cosette die uitgroeit tot een mooie vrouw in wiens armen een oude, door het leven getekende Valjean uiteindelijk sterft.”

“’t Is al goed”, zegt mijn vrouw met onverholen trots in de stem (al ontwaar ik precies toch ook enig sarcasme). “Zet u maar neer Jean Valjean en begin maar te eten want anders kunt ge uw ontbijt meenemen.”

Zaterdagavond, bijna halfzeven. De sleutel van de voordeur en de auto in de hand; de familie gaat op stap. De rijtijd wordt ingeschat. Een koffietje in de bar en rustig de gereserveerde plaatsen opzoeken zijn aangename vooruitzichten. Plots telefoon. Niet het mobiele toestel – dat ware praktisch geweest wegens de mogelijkheid tot handenvrij bellen in de wagen – maar het vaste toestel. Gek, want daar wordt nog weinig op gebeld. Vrouw en dochter kijken me aan met een bekende blik in de ogen: ge gaat nu toch niet opnemen, anders zijn we te laat. Mijn enige verweermiddel is even eenvoudig als doorslaggevend: het kan belangrijk zijn. Vrouw en dochter slaken een diepe zucht (ik kan er niet uit afleiden of het van verontwaardiging is of van berusting). “Hallo mijnheer, excuseer dat ik even stoor maar ik heb een vraagje in verband met voetbal voor mijn zoonje.” Omdat ik betrokken ben bij de werking van de plaatselijke club vind ik het mijn plicht de beller van antwoord te dienen ...

Een halfuur later zijn vrouw en dochter in de wagen bijna het kookpunt genaderd, ook al omdat bij het dichttrekken van de voordeur de klink volledig is losgekomen. Even overleg met mezelf leert dat herstel nog meer (verlies)tijd in beslag zou nemen

en de verontwaardiging bij mijn vrouwelijke huisgenoten alleen maar zou toenemen. Met andere woorden, de deurklink gaat mee naar Brussel.

Het wordt een race tegen de klok. Stipt om 19u50 komen we aan en vinden... géén parkeerplaats. Het wordt een zoektocht naar een onvindbaar gaatje tot de parkeertoren van een grootwarenhuis plots soelaas biedt. Helaas, een spurt van tweeënhalve minuut later blijkt "Les Misérables" al begonnen te zijn. Geen nood, de vriendelijke suppoosten van de schouwburg begeleiden ons – samen met nog enkele andere laatkomers – naar een balkon waar nog welgeteld vijf plaatsen vrij zijn aan de buitenzijde van de tweede en derde rij van bovenaf geteld. "Maar je moet snel zijn", zegt één van de zaalwachters, "de tijd tussen de aflopende en de nieuwe scène bedraagt slechts 7 ... seconden." Diep ademhalen, deur open en de duik in een donker gat. Vrouw en dochter belanden meteen in de juiste stoel, ikzelf een rij of drie lager omdat twee treden tegelijk naar beneden lopen geen goed idee blijkt te zijn. Vriendelijk knikken naar iedereen in mijn zoektocht naar boven levert zowel verbaasde als grimmige blikken op. Aangekomen op de juiste stek heeft mijn buurman méér ruimte nodig dan die welke hem is toegemeten waardoor we – na enig schuifwerk van mijn kant – plots hand-in-hand komen te zitten. Excuses van mijnentwege zorgen voor een ondefinieerbare glimlach bij hem.

Eindelijk rust. Jean Valjean zingt een schitterend lied – wat klaterend applaus ontlokt van de toeschouwers, mijn buurman en ikzelf inclus – tot plots... mijn achterwerk begint te trillen. Verdomme, gsm vergeten uit te zetten. Als ik niet binnen de 10 seconden antwoord, volgt er sowieso een beltoon. Graaien en grabbelen in de achterzak levert niets op; ik zal moeten rechtstaan om mijn toestel op een deftige manier tevoorschijn te toveren. Of beter nog... de zaal eventjes verlaten. Ik kies voor de laatste optie wat alleen maar hatelijke reacties van de boven-, onder- en nevenburen oplevert. Als twee minuten later ook vrouw en dochter stilzwijgend naast mij in de foyer staan met een gezichtsuitdrukking die een regen- en

windstorm overtreft, besef ik: wat een mooi avondje uit had moeten worden, kent een miserabel einde.

Oh ja, nog dit. Het berichtje was een melding van de voetbalpapa dat hij me 's anderendaags nog eens zou bellen.

Echt gebeurd? Verzonnen of (gedeeltelijke) waarheid? Wie het juiste antwoord denkt te weten, mag het doorsturen naar redactie@catharinisten.be en uit de juiste inzendingen verloten we een fles Katrienenchampagne.

En het vorige verhaal was wel degelijk **waar!** De twee mannen die Gracienne terzijde stonden waren Marc Galle (die mee het sprookje inlas en op radio en tv begin jaren 70 een taalbijdrage had met de befaamde titel 'Voor wie haar soms geweld aan doet') en Bert Van Hoorick (die als vertegenwoordiger van de toenmalige BSP een redevoering gaf). Tot slot: het plaatje werd inderdaad aan huis gebracht per autobus want dat was een verkiezingsstunt van de Aalsterse BSP.

Etienne Libaut schreef ons:

Het antwoord op deze vraag is Dr. Marc Galle en Odilon Mortier. Het plaatje werd uitgegeven naar aanleiding van de nationale verkiezingen van 7 november 1971. Hij mag dus op een voorstelling van *Shakers* een fles champagne komen afhalen.

Verenigd voor het klimaat

De Catharinisten engageerden zich samen met 9 Aalsterse cultuur- en sportverenigingen voor het project van de stad 'Verenigd voor het klimaat'. Het klimaat baart ons allen zorgen maar alleen met technologie komen we er niet. De persoonlijke inspanningen vormen een belangrijke én noodzakelijke aanvulling op beleid en technologie. Hoe kan onze vereniging impact hebben op het klimaat?

Dit project startte in maart 2023. Onze stad, samen met de provincie Oost-Vlaanderen, financierde het traject waarbij wij begeleid werden door Ecolife, een kenniscentrum voor footprinting en ecologische gedragsverandering, de Milieu Advies Winkel en EnergieID.

Verschillende fasen werden doorlopen: energiemonitoring, duurzaamheidsscan, gebouwscaan, actieplan op maat. Een traject van onderzoek, bewustwording, sensibilisering en actie voor het klimaat.

We werden immers nog niet zo lang geleden met de neus op de feiten gedrukt. De energieprijzen schoten omhoog en ook heel wat verenigingen werden getroffen. Iedereen is op zoek naar energiebesparende maatregelen en tips om torenhoge kosten te vermijden. Wij kregen inzicht in het energieverbruik van ons gebouw en hoe dit verbruik naar beneden kan. Zowel op lange termijn, als met tal van quick wins. Aan de hand van een actieplan op maat kregen we duurzaam advies over o.a. de installaties, energie, afval, mobiliteit, materialen en catering.

Dit traject resulteerde in een adviesnota van 51 bladzijden waar rond 6 thema's vaststellingen en aanbevelingen werden geformuleerd.

Thema: beleid en communicatie

Hier is veel ruimte tot verbetering op het vlak van sensibiliseren van onze leden, onze gebruikers van de lokalen en ons publiek. Een krachtige visie omtrent klimaat en duurzaamheid formuleren en in praktijk brengen is een mooie uitdaging.

Thema: energie en water

Hier gaan we twee acties ondernemen. Enerzijds het sanitair aansluiten op regenwater. Anderzijds inzake energie (gas en elektriciteit) gaan we op korte termijn aan energiemonitoring doen, want meten is weten. Dit kan ons helpen om goed te beheren en te bezuinigen.

Uiteraard zou op middellange termijn omschakelen van de toneelverlichting naar led een flinke verbetering zijn, maar helaas ook duur aan investering... Haalbaar?

Thema: gebouwen en technieken

Wij hebben de voorbije jaren al spontaan veel geïnvesteerd in klimaatvriendelijke maatregelen.

Bij elke uitgevoerde verbouwing werd extra rekening gehouden met isolatie (vloer, muren en plafond). Ook werd het asbest dak verwijderd én vervangen door

geïsoleerde dakbedekking. Derhalve was onze gebouwenscan op dat vlak vrij gunstig. Maar we blijven aandacht hebben om verder het gebouw te verduurzamen. We denken dan o.a. aan degelijke verluchting van de theaterzaal.

Thema: voeding en dranken

Minder van toepassing voor ons en weinig voor verbetering vatbaar.

Thema: materialen en afval

Ook de score voor ons afvalbeleid was mooi.

Thema: mobiliteit

Een pijnpunt, want bereikbaarheid voor ons publiek is problematisch. Dit wordt een moeilijke denkoefening. Hoe los je het parkeerprobleem ecologisch op? Of hoe kunnen wij meer fietsenstalling voorzien rekening houdende met onze beperkte buitenruimte en veiligheidsuitgangen?

We zijn toch een beetje trots op ons engagement en het charter dat wij allen ondertekend hebben, zal ons als Katrienen aanzetten blijvend aandacht te hebben voor het klimaat.

Guido De Cock

C^oLOFON

‘t Katrientje
Vooruitzichtstraat 1a - 9300 Aalst
www.catharinisten.be
www.facebook.com/catharinisten

Verantwoordelijke uitgever

Guido De Cock - voorzitter
Torensveld 49 - 9308 Hofstade

Redactie

Isabeau Geeroms
Renaat Gits
Jos Maesschalck
Wim Van Buggenhout
Pieter Van den Bossche

Vormgeving

Bart Van den Driessche

Fotografie

Nadia De Groeve

Ontwerp affiches

Tim De Backer
Nadia De Groeve

Coverfoto

Lieven Persoons

Bankrekening De Catharinisten
BE79 2930 2353 0033

In samenwerking met

OPEN
DUK
PASSIE VOOR
THEATER

applaus
de verenigde theatermakers van Groot Aalst

zwartopwit
duurzaam drukwerk

Afgriffekantoor Aalst 1 - P902043

43ste jaargang - Nummer 3 - seizoen 2023-2024

Verantwoordelijke Uitgever: Guido De Cock - Torensveld 49 - 9308 Hofstade

Driemaandelijks tijdschrift van de Koninklijke Aloude Federijkerskamer De Catharisten

WWW.CATHARISTEN.BE

BELGIE(N) - BELGIQUE

pb-pp

